

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Pesti Központi Kerületi Bíróság (Hongarije) op 20 november 2013 — Martin Meat Kft./Simonfay Géza és Ulrich Salzburg

(Zaak C-586/13)

(2014/C 71/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Martin Meat Kft.

Verwerende partijen: Simonfay Géza, Ulrich Salzburg

Prejudiciële vragen

- 1) Is er volgens het Unierecht, in het bijzonder de definitie van „terbeschikkingstelling van arbeidskrachten” in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de gevoegde zaken C-307/09 tot en met C-309/09 ⁽¹⁾, sprake van terbeschikkingstelling van arbeidskrachten indien de lasthebber zich ertoe verplicht, met behulp van zijn eigen werknemers, halve geslachte runderen te verwerken in het slachthuis van de lastgever, in de door de lastgever aan hem verhuurde lokalen, en ze te verpakken in de vorm van pakken vlees die klaar zijn om in de handel te worden gebracht, waarbij de lasthebber recht heeft op een vergoeding die afhankelijk is van de in kilogram uitgedrukte hoeveelheid verwerkt vlees, en de prijs die is vastgesteld voor de verwerking van het vlees door de lasthebber wordt verminderd indien die verwerking van onbevredigende kwaliteit is, gelet ook op het feit dat de lasthebber in de lidstaat van ontvangst uitsluitend voor dezelfde lastgever diensten verricht en de lastgever de kwaliteit van de verwerking van het vlees controleert?
- 2) Geldt het in het arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-307/09 tot en met C-309/09 neergelegde fundamentele beginsel, dat de terbeschikkingstelling van arbeidskrachten kan worden beperkt gedurende de periode waarin de in de verdragen inzake de toetreding van de op 1 mei 2004 tot de Europese Unie toegetreden lidstaten vervatte overgangsmaatregelen betreffende het vrije verkeer van werknemers van toepassing zijn, ook voor een terbeschikkingstelling van werknemers in Oostenrijk door een onderneming die is gevestigd in een op 1 mei 2004 tot de Europese Unie toegetreden lidstaat in het kader van een terbeschikkingstelling van arbeidskrachten, indien die terbeschikkingstelling van werknemers plaatsvindt in een sector die niet is afgeschermd uit hoofde van de toetredingsverdragen?

⁽¹⁾ Arrest Hof (Tweede kamer) van 10 februari 2011.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 19 november 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Zaak C-589/13)

(2014/C 71/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Verwerende partij: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Prejudiciële vraag

Dient artikel 56 EG (thans artikel 63 VWEU) aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een belastingstelsel uit hoofde waarvan een Oostenrijkse Privatstiftung over kapitaalopbrengsten en inkomsten uit de verkoop van deelnemingen slechts dan belasting in de vorm van een „voorlopige belasting” ter waarborging van de binnenlandse enkelvoudige belasting is verschuldigd indien de ontvanger van uitkeringen van de Privatstiftung op grond van een belastingverdrag is vrijgesteld van de normaliter op uitkeringen geheven belasting op kapitaalopbrengsten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 21 november 2013 — „go fair” Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona

(Zaak C-594/13)

(2014/C 71/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „go fair” Zeitarbeit OHG

Verwerende partij: Finanzamt Hamburg-Altona

Prejudiciële vragen

- 1) Betreffende de uitlegging van artikel 132, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde:

- a) Kan een lidstaat de beoordelingsmarge, waarover hij bij de erkenning van een instelling als instelling van sociale aard beschikt, aldus uitoefenen dat hij weliswaar personen erkent die hun prestaties voor socialezekerheids- en verzorgingsfondsen verrichten, maar niet tevens gediplomeerde zorgwerkers die hun diensten rechtstreeks bij zorgbehoevenden verrichten?
- b) Indien gediplomeerde zorgwerkers als instelling van sociale aard moeten worden erkend: volgt de erkenning van een uitzendbureau dat gediplomeerde zorgwerkers ter beschikking stelt van erkende zorginstellingen (inlenende instellingen) dan uit de erkenning van het ter beschikking gestelde personeel?
- 2) Betreffende de uitlegging van artikel 134, sub a, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde:

Is de terbeschikkingstelling van gediplomeerde zorgwerkers om zorgdiensten te verrichten, als handeling die nauw samenhangt met maatschappelijk werk en de sociale zekerheid, onontbeerlijk voor de inlenende instelling (inlener), indien de inlenende instelling niet kan handelen zonder personeel?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 25 november 2013 door Duravit AG e.a. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 16 september 2013 in zaak T-364/10, Duravit AG e.a./Europese Commissie

(Zaak C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirantes: Duravit AG, Duravit SA en Duravit BeLux SPRL/BVBA (vertegenwoordigers: U. Soltész en C. von Köckritz, advocats)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Raad van de Europese Unie

Conclusies

Rekwirantes verzoeken het Hof:

- 1) het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 16 september 2013 in zaak T-364/10 te vernietigen voor zover daarbij rekwirantes' beroep is verworpen;

- 2) artikel 1, lid 1, artikel 2 en artikel 3 van besluit C(2010) 4185 definitief van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkamersanitair, krachtens artikel 263, lid 4, VWEU geheel nietig te verklaren voor zover het rekwirantes betreft;
- 3) subsidiair, bij de tweede conclusie, de bij dat besluit aan rekwirantes opgelegde geldboeten in te trekken of aanzienlijk te verlagen;
- 4) meer subsidiair, bij de tweede en de derde conclusie, de zaak terug te wijzen naar het Gerecht voor afdoening in overeenstemming met het arrest van het Hof;
- 5) in elk geval de Commissie te verwijzen in rekwirantes' kosten van de procedures voor het Gerecht en het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes voeren in totaal zes middelen aan.

In de eerste plaats heeft het Gerecht artikel 31 van verordening nr. 1/2003, de onschuldpresumptie en het recht op een eerlijk proces (artikel 47 en artikel 48, lid 1, grondrechtenhandvest, gelezen in samenhang met artikel 52, lid 3, grondrechtenhandvest en artikel 6, leden 1 en 2, EVRM) geschonden doordat het de expliciet gevraagde toetsing in volle omvang van het litigieuze besluit heeft geweigerd, is uitgegaan van de aanname dat de vaststellingen, feitelijk en rechtens, van de Commissie juist zijn en onvoldoende gebruik heeft gemaakt van zijn eigen beoordelingsvrijheid bij de bepaling van de hoogte van de boete.

In de tweede plaats heeft het Gerecht artikel 263 VWEU, rekwirantes' recht op een doeltreffende voorziening in rechte (artikel 47, eerste alinea, grondrechtenhandvest) en het beginsel van „equality of arms” geschonden doordat het onvoldoende gebruik heeft gemaakt van zijn rechterlijk toezicht en de grenzen daarvan ten nadele van rekwirantes heeft overschreden.

In de derde plaats heeft het Gerecht de inhoud van de stukken op verschillende punten kennelijk en op een manier die bepalend is voor de uitkomst van het geschil, verkeerd weergegeven en daardoor blijkt gegeven van onjuiste rechtsopvattingen en inbreuk gemaakt op de erkende beginselen van bewijsvoering.